

Rădăcini mai adânci

Un fermier care cultiva fasole soia și porumb explica unui orășean:

— Recolta mea este foarte vulnerabilă la timpul când plouă și la cantitatea de ploaie care cade.

— Cum așa?

— Dacă plouă prea mult când plantele sunt încă mici, rădăcinile nu mai pătrund adânc în pământ fiindcă au destulă apă la suprafață. Iar mai târziu, când vin săptămânile de căldură și secetă, rădăcinile se usucă repede fiindcă nu mai au apă, și nu sunt destul de adânci să găsească apă în pământ. Și recolta e pierdută.

Pentru mulți credincioși starea de închinăciune și activitățile bisericești sunt doar o participare ca la spectacol, și în părtașie, și în studiu, și în rugăciune, și în învățatură. Rădăcinile sunt de suprafață. Când vin încercările în vremea de secetă, aceștia ușor renunță la biserică și la credință. Apostolul Pavel scria Colosenilor: „Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El..” (Col. 2:6-7).

Luptă-te lupta cea bună a credinței.
I Tim.6:12

Păstează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa!
Apoc. 3:11

Lupta

Știri ne vin de lupte grele cu cohorta lui Satan,
Ce lovește în biserici cu mârșavu-i buzdugan.
Auzim chiar despre unii, care predicau frumos,
Cum că s-au vândut la târgul lepădării de Hristos.

Aveau haina preoțească, dar erau informatori,
Purtau blană merinoasă, dar erau lupi răpitori.
Au trăit o viață dublă, între alb și noroios,
Între mlaștina minciunii și cărarea lui Hristos.

Vai, ce vremi de-nșelăciune, să se vândă frați pe frați,
Și apoi, tot ei să joace, ca la teatru, că-s curați!
Oare nu mai știm cuvântul care spune ne-ndoios:
Cine-i prieten cu păcatul, e vrăjmaș al lui Hristos?

Unde ești tu, Cornea-bacii, Vicaș, Clepea, Igrışan?
Unde ești Șuveț bătrâne, și tu blândule Țirban?
Voi, prooroci ai pocăinței, ridicăți-ne de jos,
Și-nvățați-ne ce-nseamnă să fim frați ai lui Hristos!

Scrie-n Cartea Profeției că în vremea de apoi,
Mulți cădea-vor din credință, dar vor fi și mulți eroi...
Dacă pentru vremea noastră, Doamne, scris-ai cu folos,
O, ajută-ne cu cinste să fim *fala lui Hristos!* (V.P.)

Biserica Baptistă Română din Metropola Chicago
484 E. Northwest Hwy (505 State Street), Des Plaines, IL 60016
Radio: WEEF 1430AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
<http://www.rbc-chicago.org>

Buletin Duminical

Jertfa

La I Ioan 4:10 scrie: „Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre”.

Aceasta este singura jertfă care ne aduce mântuirea de păcate. Numai prin credința în Domnul Isus Hristos există spălarea de păcate, schimbarea omului vechi într-un om nou, și transformarea destinului, a direcției în viață, înspre lumina strălucitoare a Paradisului lui Dumnezeu.

La Cruce, învățăturile Domnului Isus nu mai sunt teorie, ci devin realitate.

Acolo dragostea lui Dumnezeu nu mai e o noțiune de filozofie sau controversă teologică, ci devine un trup care zvâcnește în agonia rănilor sângerânde.

La Cruce, Cel care este „Oglindirea slavei și întipărirea Ființei lui Dumnezeu”, devine amprenta blestemului pentru păcatele noastre.

Dacă Predica de pe Munte a fost cea mai strălucită predică pe care a rostit-o Domnul pe pământ, la Cruce, în trupul schimonosit de durere, în sângele care picura, Domnul Isus a devenit Predica de pe Munte, a devenit El Însuși Evanghelia lui Dumnezeu, prin care toți păcătoșii pot să ajungă la Tatăl.

Poți oare să-L privești, și să nu spui ca și sutașul: „Cu adevărat, acesta era Fiul lui Dumnezeu” ?

Poți oare să-L asculți cuvintele din urmă, și să nu spui ca și tâlharul acela pocăit, „Adu-Ți aminte, Doamne, de mine când vei veni în Împărăția Ta” ?

Poți oare să stai la Cruce și să nu spui: „Doamne, ce măreață e dragostea Ta! Spală-mă și pe mine în sângele Tău ispășitor” ?

Comunicări

Copiii care în duminica trecută au stat la adunare între serviciile divine

■ Miercuri am avut cu noi la închinăciune și la vestirea Evangheliei pe fratele Paul Negruț, de care ne-am bucurat mult. Fratele Negruț a tipărit o carte nouă, „Nu este bine ca omul să fie singur”. O puteți comanda la standul de cărți.

Nu puneți semnul întrebării acolo unde Dumnezeu a pus punct

■ S-au întors din România:
- sora Ileana Răduț
- fr. Luca și s. Tabita Dragomir.
■ Am fost vizitați de frații Dan Rusu și Marcel Marc, din Kitchener, Canada, care au stat la repetițiile de fanfară în vederea ieșirii misionare la Cleveland din 23-24 februarie.
■ Ieri după masă fetele de diferite vârste au avut activitățile din luna aceasta la „Blossoms” și „Fecioare Înțelepte”.

O conștiință curată e cea mai bună pernă seara la culcare.

■ Astăzi sora Vasilica Ciucă este ultima duminică în mijlocul nostru. Sora Ciucă se mută la Houston, la fiică. Cu mulțumiri lui Dumnezeu pentru timpul în care am fost împreună, ne rugăm ca Tatăl ceresc să-i dea o bună călăuzire și har îmbelșugat mai departe în viață.

Pentru o bună condiție fizică, faceți exerciții în fiecare zi: Umblați cu Dumnezeu!

■ Fratele Liviu Bocanici a fost în duminica trecută la adunare, prima oară de la întoarcerea din țară și operația de by-pass, și a mulțumit bisericii pentru legătura în rugăciune pe care a simțit-o și ajutorul dat în mijlocul încercările grele prin care a trecut.

Din activitățile lunii Februarie

- Miercuri 6 febr. Ședința de comitet (după studiul biblic). Tot miercuri, 6 febr. după biserică, se servește ceai și plăcinte, brânzoaice.
- Duminică seara, 10 febr. Consfătuire generală (după serviciul divin).
- Vineri 8 febr. nu va fi studiu biblic la tineret, întrucât este „Moody Foundre's Week”. Vorbitor în seara aceea va fi Tony Evans.
- În duminica de 10 febr. la programul de seară e Programul copiilor.
- 16 febr. la orele 6:30, cadouri pentru Silvan Popovici și Anișoara Ghebaru.
- Marți, 19 febr. la ora 7:00 seara, Masa surorilor
- 23-24 februarie, Fanfara și Orchestra vor merge la Cleveland.
- Tinerii au ales în anul acesta câte un verset de memorizat în fiecare lună. În luna aceasta versetul este: I Corinteni 3:11, „Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos”.

Fierarul pocăit

Fierarul dintr-un sat s-a pocăit, și-a predat viața Domnului, și întreaga lui familie s-a schimbat. Înainte acolo se puteau auzi înjurături, strigăte, bătăi. Acum era liniște, bucurie, pace, cântări de laudă Domnului.

Dar din punct de vedere material, fierarul n-o ducea mai bine ca înainte. Ba chiar mai rău. Unii clienți nu mai veneau să-și potcovească la el caii, și alte ne cazuri parcă s-au adunat deodată peste el.

Într-o zi un prieten al său, care nu era credincios, a intrat în atelierul de fierărie ca să vorbească.

— Mie mi se pare că de când te-ai pocăit, în loc să-ți meargă mai bine îți merge mai rău. Nu vreau să te descurajez din credința ta, dar uită-te la tine: Acum că spui că Îl ai pe Dumnezeu ca Mântuitor al tău, în loc să te ajute, El îți face greutăți. În loc să te apere, El te lovește.

Fierarul pocăit nu i-a răspuns imediat, și se vedea că la lucrurile acestea se gândise și el demult. În cele din urmă spuse:

— Vezi bucata aceasta de fier pe care trebuie s-o fac potcoavă? Știi ce fac cu ea? O iau și o bag în foc până se înroșește. Apoi o scot și o bat pe nicovală cu ciocanul până îi dau forma pe care o vreau. După aceea o arunc în căldarea cu apă rece ca să se călească. Apoi iarăși o înfierbânt în foc, și iar o bat cu ciocanul. Și tot așa, până ajunge să fie ce vreau. Cred că și Dumnezeu lucrează prin încercările din viață ca să mă schimbe și să ajung ce vrea El să fiu. Iar Cuvântul Domnului spune la Iacov 1:2, „Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări...”

